

BÜEFAD

BARTIN ÜNİVERSİTESİ EĞİTİM FAKÜLTESİ DERGİSİ

Uluslararası Hakemli Dergi

- AYRI BASIM -

Yrd. Doç. Dr. Süreyya GENÇ

Sanat Eğitiminde Eğitsel Oyunların Önemi

- SPECIAL EDITION -

Asst. Prof. Sureyya GENÇ

*Importance of Educational Games in Arts
Education*

BARTIN UNIVERSITY
JOURNAL
OF FACULTY OF
EDUCATION
International Refereed Journal

ProcessForm
Objectives
Pre-Service
Models Technology
Okuma ve Experiments
Profession Validity
Verbal Supervision Understanding
Study Investigating Turkish
Science Visual
versus Bartın Cheating
Teachers Behaviours
Candidates towards Scale
Education Approaches Ölçeğinin
Digital Supervisors
Teacher Mathematics Profiles
Examination Processing
Assisted Reliability Algısı
Özyeterlilik Eleştirel
Attitudes Style
Teaching Features
University Natives
Güvenirlilik Geçerlilik
Çalışması Analysis
Example
Speech

2014-3

1

BARTIN ÜNİVERSİTESİ EĞİTİM FAKÜLTESİ DERGİSİ

BARTIN UNIVERSITY JOURNAL OF FACULTY OF EDUCATION

Cilt/ Volume: 3, Sayı/ Issue: 1, Yaz / Summer 2014

ISSN:1308-7177

Sahibi

Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Adına
Prof. Dr. Firdevs GÜNEŞ (Dekan)

Editör

Yrd. Doç. Dr. Sedat BALYEMEZ

Alan Editörleri

Doç. Dr. Çetin SEMERCI
Doç. Dr. Necati HIRÇA
Doç. Dr. Nuriye SEMERCI
Yrd. Doç. Dr. Ayşe Derya IŞIK
Yrd. Doç. Dr. Meliha KÖSE
Yrd. Doç. Dr. Neslihan USTA
Yrd. Doç. Dr. Sevan NART
Yrd. Doç. Dr. Sinem TARHAN
Yrd. Doç. Dr. Süreyya GENÇ

Yabancı Dil Sorumlusu

Yrd. Doç. Dr. Özge GÜN

Yayıma Hazırlık

Arş. Gör. Arzu ÇEVİK
Arş. Gör. Ömer KEMİKSİZ

Sekretarya

Arş. Gör. Hasan Basri KANSIZOĞLU

Teknik Sorumlular

Arş. Gör. Barış ÇUKURBAŞI
Arş. Gör. Fatma Gizem KARAOĞLAN YILMAZ

İletişim

Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi
74100 BARTIN – TÜRKİYE
e-posta: buefad@bartin.edu.tr
Tel: +90 378 223 52 19

Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (BÜEFAD), yılda iki kez yayımlanan uluslararası hakemli bir dergidir. Yazıların sorumluluğu, yazarlarına aittir.

Owner

On Behalf of Bartın University Faculty of Education
Prof. Firdevs GUNES (Dean)

Editor

Asst. Prof. Sedat BALYEMEZ

Field Editors

Assoc. Prof. Cetin SEMERCI
Assoc. Prof. Necati HIRCA
Assoc. Prof. Nuriye SEMERCI
Asst. Prof. Ayse Derya ISIK
Asst. Prof. Meliha KOSE
Asst. Prof. Neslihan USTA
Asst. Prof. Sevan NART
Asst. Prof. Sinem TARHAN
Asst. Prof. Sureyya GENC

Foreign Language Specialist

Asst. Prof. Ozge GUN

Preparing for Publication

RA. Arzu CEVİK
RA. Omer KEMIKSIZ

Secretary

RA. Hasan Basri KANSIZOGLU

Technical Assistants

RA. Baris CUKURBAS
RA. Fatma Gizem KARAOGLAN YILMAZ

Contact

Bartın University Faculty of Education
74100 BARTIN – TURKEY
e-mail: buefad@bartin.edu.tr
Tel: +90 378 223 52 19

Bartın University Journal of Faculty of Education (BUJFED) is a international refereed journal that is published two times a year. The responsibility lies with the authors of papers.

Kapak: Arş. Gör. Barış ÇUKURBAŞI – Öğr. Gör. Hüseyin UYSAL

DİZİNLENME VE LİSTELENME / INDEXING AND LISTING

Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, aşağıdaki indeksler tarafından dizinlenmekte ve listelenmektedir. / *Bartın University Journal of Faculty of Education* is indexed and listed by the following indexes.

EBSCOHOST Database

Modern Language Association

Proquest Education Journals Database

Index Copernicus

The Directory of Research Journal Indexing

New Jour Electronic Journals & Newsletters

Ulrich's Periodicals Directory

Academic Scientific Journals

Open Academic Journal Index

Akademia Sosyal Bilimler İndeksi

Türk Eğitim İndeksi

Araştırmaz Bilimsel Yayın İndeksi

Akademik Türk Dergileri İndeksi

YAYIN DANIŞMA KURULU / EDITORIAL ADVISORY BOARD

Prof. Dr. Ahmet ARIKAN	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet GÜNŞEN	Trakya Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet SABAN	N. Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. Aziz KILINÇ	ÇOMÜ
Prof. Dr. Bilgin Ünal İBRET	Kastamonu Üniversitesi
Prof. Dr. Cemal TOSUN	Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Firdevs GÜNEŞ	Bartın Üniversitesi
Prof. Dr. Firdevs KARAHAN	Sakarya Üniversitesi
Prof. Dr. Ahmet KIRKILIÇ	Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Hayati AKYOL	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Hüseyin ALKAN	Dokuz Eylül Üniversitesi
Prof. Dr. M. Fatih TAŞAR	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Mimar TÜRKKAHRAMAN	Akdeniz Üniversitesi
Prof. Dr. Murat ÖZBAY	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Ramazan KAPLAN	Bartın Üniversitesi
Prof. Dr. Recai DOĞAN	Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Safure BULUT	ODTÜ
Prof. Dr. Sebahattin ARIBAŞ	Adıyaman Üniversitesi
Prof. Dr. Selahattin TURAN	Osmangazi Üniversitesi
Prof. Dr. Selma YEL	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Şefik YAŞAR	Anadolu Üniversitesi
Prof. Dr. Yavuz TAŞKESENLİGİL	Atatürk Üniversitesi
Doç. Dr. Bahri ATA	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Çavuş ŞAHİN	ÇOMÜ
Doç. Dr. Çetin SEMERCİ	Bartın Üniversitesi
Doç. Dr. Emine KOLAÇ	Anadolu Üniversitesi
Doç. Dr. Erol DURAN	Uşak Üniversitesi
Doç. Dr. Eyyüp COŞKUN	Mustafa Kemal Üniversitesi
Doç. Dr. Kubilay YAZICI	Niğde Üniversitesi
Doç. Dr. Neşe TERTEMİZ	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Nuriye SEMERCİ	Bartın Üniversitesi
Doç. Dr. Sabri SİDEKLİ	Muğla S. Koçman Üniversitesi
Doç. Dr. Tolga GÜYER	Gazi Üniversitesi

BU SAYININ HAKEMLERİ / REFEREES OF THIS ISSUE

Prof. Dr. Ahmet KAÇAR	Kastamonu Üniversitesi
Prof. Dr. Adnan BAKİ	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Prof. Dr. Fatma AÇIK	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Firdevs GÜNEŞ	Bartın Üniversitesi
Prof. Dr. Firdevs KARAHAN	Sakarya Üniversitesi
Prof. Dr. Hasan BACANLI	Yıldız Teknik Üniversitesi
Prof. Dr. Yusuf BUDAK	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Ali TAŞ	Kırıkkale Üniversitesi
Doç. Dr. Çetin SEMERCİ	Bartın Üniversitesi
Doç. Dr. Ebru KILIÇ ÇAKMAK	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Eyyüp COŞKUN	Mustafa Kemal Üniversitesi
Doç. Dr. Halit KARATAY	Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Doç. Dr. Gökhan DEMİRCİOĞLU	Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Doç. Dr. Levent ERASLAN	Kırıkkale Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet Ali ÇAKMAK	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet Altan KURNAZ	Kastamonu Üniversitesi
Doç. Dr. Mustafa ULUSOY	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Mübin KIYICI	Sakarya Üniversitesi
Doç. Dr. Necati HIRÇA	Bartın Üniversitesi
Doç. Dr. Nuriye SEMERCİ	Bartın Üniversitesi
Doç. Dr. Orhan AKINOĞLU	Marmara Üniversitesi
Doç. Dr. Özay KARADAĞ	Düzce Üniversitesi
Doç. Dr. Özlem ÇAKMAK	Gazi Üniversitesi
Doç. Dr. Sabri SİDEKLİ	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Doç. Dr. Yüksel GÖĞEBAKAN	İnönü Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Abdullah Çağrı BİBER	Kastamonu Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ahmet YIKMIŞ	Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ahmet AKKAYA	Adıyaman Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ali Rıza ŞEKERCİ	Dumlupınar Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Aslıhan SABAN	Konya Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Aynur KOLBURAN GEÇER	Kocaeli Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ayşe Derya IŞIK	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Ayşe GÜLER	Kırıkkale Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Burcu DUMAN	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Cemal TOSUN	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Çiğil AYKUT	Gazi Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Devrim AKGÜNDÜZ	İstanbul Aydın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Fulya TOPÇUOĞLU ÜNAL	Dumlupınar Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Gamze Elif TANINMIŞ	Gazi Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Güliz AYDIN	Ordu Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. İbrahim GÖKTAŞ	Adnan Menderes Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. İlhan YALÇIN	Ankara Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. M. Sani ADIGÜZEL	İstanbul Aydın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mehmet Diyaddin YAŞAR	Kilis 7 Aralık Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mehmet UMUZDAŞ	Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Metin DENİZ	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Murat GENÇ	Düzce Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Nail İLHAN	Kilis 7 Aralık Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Nalan OKAN AKIN	Niğde Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Nuray MAMUR	Pamukkale Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Özcan KARAASLAN	Marmara Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Özge GÜN	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sedat BALYEMEZ	Bartın Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Semra KIRANLI GÜNGÖR	Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sibel SADI	Kafkas Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Suad SAKALLI GÜMÜŞ	Mustafa Kemal Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sultan Bilge KARA	Okan Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Süleyman AVCI	Marmara Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Şenel ELALDI	Cumhuriyet Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Şeyda GÜL	Atatürk Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Tolga KABACA	Pamukkale Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Tuncay Yavuz ÖZDEMİR	Fırat Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Yakup DOĞAN	Kilis 7 Aralık Üniversitesi
Dr. Hayriye Tuğba ÖZTÜRK	Ankara Üniversitesi

İÇİNDEKİLER / CONTENTS

- Prof. Dr. Firdevs GÜNEŞ**
Konuşma Öğretimi Yaklaşım ve Modelleri
Speech Teaching Approaches and Models 1 - 27
[doi number: 10.14686/BUEFAD.201416205](https://doi.org/10.14686/BUEFAD.201416205)
- Barış ÇUKURBAŞI – Prof. Dr. Aytekin İŞMAN**
Öğretmen Adaylarının Dijital Yerli Özelliklerinin İncelenmesi (Bartın Üniversitesi Örneği)
Examination of Teacher Candidates' Digital Natives Features (Example of Bartın University) 28 - 54
[doi number: 10.14686/BUEFAD.201416206](https://doi.org/10.14686/BUEFAD.201416206)
- Yrd. Doç. Dr. Süleyman GÖKSOY - Doç. Dr. Engin ASLANARGUN**
Denetim Sürecinde Eğitim Denetmenlerinin Davranışları
Behaviours of Supervisors in the Process of Supervision 55 - 77
[doi number: 10.14686/BUEFAD.201416207](https://doi.org/10.14686/BUEFAD.201416207)
- Arş. Gör. Yunus ÖZYURT - Doç. Dr. Altay EREN**
Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine ve Kopya Çekmeye Yönelik Tutumlarının Görünümü
Profiles of Pre-Service Science Teachers' Attitudes towards the Teaching Profession and Cheating 78 - 101
[doi number: 10.14686/BUEFAD.201416208](https://doi.org/10.14686/BUEFAD.201416208)
- Yrd. Doç. Dr. Sefa DÜNDAR**
The Investigation of Spatial Skills of Prospective Teachers with Different Cognitive
Bilissel Stilleri Farklı Öğretmen Adaylarının Uzamsal Becerilerinin İncelenmesi 102 - 112
[doi number: 10.14686/BUEFAD.201416209](https://doi.org/10.14686/BUEFAD.201416209)
- Yrd. Doç. Dr. Abdulkerim KARADENİZ**
Eleştirel Okuma Özyeterlilik Algısı Ölçeğinin Geçerlilik ve Güvenirlik Çalışması
Critical Reading Self-Efficacy Perception Scale Validity and Reliability Study 113 - 140
[doi number: 10.14686/BUEFAD.201416210](https://doi.org/10.14686/BUEFAD.201416210)
- Yrd. Doç. Dr. Ayşen KARAMETE - Öğr. Gör. Hüseyin GÜNEŞ**
İlköğretim Seçmeli Satranç Dersi Başlangıç Düzeyi Birinci Basamak Bilgisayar Destekli Öğretim Tasarımı
Primary School First Grade Beginner Level Chess Course Computer-Aided Instructional Design 141 - 154
[doi number: 10.14686/BUEFAD.201416211](https://doi.org/10.14686/BUEFAD.201416211)
- Doç. Dr. Fahri TEMİZYÜREK - Arş. Gör. Arzu ÇEVİK**
Mustafa Ruhi Şirin'in Çocuk Edebiyatı Sahasındaki Eserlerinin Dil ve Kavram Bağlamında İncelenmesi
Examination of Mustafa Ruhi Sirin's Works in Field of Children's Literature According to Context of Language Concept 155 - 175
[doi number: 10.14686/BUEFAD.201416212](https://doi.org/10.14686/BUEFAD.201416212)
- Dr. Gizem KARAOĞLAN YILMAZ - Dr. Ramazan YILMAZ – Arş. Gör. Barış SEZER**
Üniversite Öğrencilerinin Güvenli Bilgi ve İletişim Teknolojisi Kullanım Davranışları ve Bilgi Güvenliği Eğitimine Genel Bir Bakış
Secure Information and Communication Technology Usage Behavior of University Students and an Overview to Information Security Training 176 - 199
[doi number: 10.14686/BUEFAD.201416213](https://doi.org/10.14686/BUEFAD.201416213)

İÇİNDEKİLER / CONTENTS

Yrd. Doç. Dr. Erdal TAŞLIDERE

Kavramsal Değişim Yaklaşımının Doğru Akım Devreleri Konusundaki Kavram Yanılgılarının Giderilmesine Etkisi

Effect of Conceptual Change Instruction on Remedying Misconceptions Concerning Direct Current Circuits

doi number: 10.14686/BUEFAD.201416214

200 - 223

Dr. H. Tuğba ÖZTÜRK

Küreselleşme ve Ağ Topluları Odağında Bilgi ve İletişim Teknolojileri ile Eğitim

Education with Information and Communication Technologies in the Scope of Globalisation and Network Society

doi number: 10.14686/BUEFAD.201416215

224 - 237

Yrd. Doç. Dr. Serkan TİMUR – Şirin YILMAZ – Yrd. Doç. Dr. Betül TİMUR

Fen ve Teknoloji Öğretmenleri İle Öğretmen Adaylarının Fen Deneylelerinin Amaçlarını Kavramaya Yönelik Tutumlarının İncelenmesi

Investigating Science and Technology Teachers' and Pre-Service Teachers' Attitudes towards Understanding the Objectives of Science Experiments

doi number: 10.14686/BUEFAD.201416216

238 - 251

Fazilet Eda YILMAZ – Gülşah TOPALOĞLU – Mustafa AKYÜZLÜER

Grupla Yapılan Müzik Etkinliğinin Otizmlili Çocukların Sosyal Becerilerine Etkisinin Betimlenmesi

Description of the Effect of Musical Activity with Group on Social Skills of Children with Autism

doi number: 10.14686/BUEFAD.201416217

252 - 276

Yrd. Doç. Dr. Özcan Erkan AKGÜN – Şirin KÜÇÜK

Barış ÇUKURBAŞI – İsmail TONBULOĞLU

Sözel veya Görsel Baskın Öğrenme Stilini Belirleme Ölçeği Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Validity and Reliability Study of the Visual versus Verbal Style of Processing Scale Turkish Form

doi number: 10.14686/BUEFAD.201416218

277 - 297

Arş. Gör. Ruhşen ALDEMİR – Doç. Dr. Enver TATAR

Teknoloji Destekli Matematik Eğitimi Hakkında Yayınlanan Makalelerinin İncelenmesi

An Analysis of Articles on Technology Assisted Mathematics Education

doi number: 10.14686/BUEFAD.201416219

298 - 319

İsmail TONBULOĞLU – Prof. Dr. Aytekin İŞMAN

Öğretmenlerin Sosyal Ağları Kullanım Profillerinin İncelenmesi

Exploring Teachers' Social Network Usage

doi number: 10.14686/BUEFAD.201416220

320- 338

Arş. Gör. Dr. Osman ÇİMEN – Prof. Dr. Mehmet YILMAZ

Dönüşümsel Öğrenme Kuramına Dayalı Çevre Eğitiminin Biyoloji Öğretmen Adaylarının Çevre Sorunlarına Yönelik Algılarına Etkisi

The Influence of Transformative Learning Based Environmental Education on Preservice Biology Teachers' Perception of Environmental Problems

doi number: 10.14686/BUEFAD.201416221

339 - 359

Doç. Dr. İ. Halil TÜRKER – Yrd. Doç. Dr. Fatih ÖZDEMİR

Resim-İş Eğitimi Programları Grafik Ana Sanat Ders İçerikleri ve İşleniş Biçimleri

Course Outlines and Teaching Styles at Graphic Design Lessons at Fine Arts Education Departments

doi number: 10.14686/BUEFAD.201416222

360 - 379

İÇİNDEKİLER / CONTENTS

Yrd. Doç. Dr. Süreyya GENÇ

Sanat Eğitiminde Eğitsel Oyunların Önemi

Importance of Educational Games in Arts Education

doi number: 10.14686/BUEFAD.201416223

380 - 392

Doç. Dr. Lale HÜSEYNOVA

Müzik Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Keman Çalma Performanslarını Etkileyen Bazı Değişkenler

Some Variables that Affect the Violin - Playing Performance of Students in the Department of Music Teaching

doi number: 10.14686/BUEFAD.201416224

393 - 406

Yrd. Doç. Dr. Vafa SAVAŞKAN

Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Günlük Tutma Alışkanlıklarının Öğrenci Görüşleri Doğrultusunda İncelenmesi

Investigate the Logging Habits of the Faculty of Education Students in Terms of Students' Opinion

doi number: 10.14686/BUEFAD.201416225

407 - 432

Arş. Gör. Melehat GEZER – Prof. Dr. İbrahim Fevzi ŞAHİN

Yrd. Doç. Dr. Meral ÖNER SÜNKÜR – Arş. Gör. Elif MERAL

8. Sınıf Türkiye Cumhuriyeti İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük Dersi Öğretim Programı Kazanımlarının Revize Edilmiş Bloom Taksonomisine Göre Değerlendirilmesi

An Evaluation of the Outcomes of the 8th Grade History of Turkish Revolution and Kemalism Lesson

According to Revized Bloom's Taxonomy

doi number: 10.14686/BUEFAD.201416226

433 – 455

Prof. Dr. Firdevs GÜNEŞ – Doç. Dr. Coşkun ARSLAN – Arş. Gör. Ayşe ELİÜŞÜK

Atılganlık Eğitiminin Üniversite Öğrencilerinin Kişiler Arası Problem Çözme, Algılanan Sosyal Destek ve Atılganlık Düzeyleri Üzerine Etkisi

The Impact of Assertiveness Training on Interpersonal Problem Solving Perceived Social Support and

Assertiveness of University Students

doi number: 10.14686/BUEFAD.201416242

456 - 474

doi number: 10.14686/BUEFAD.201416223

Sanat Eğitiminde Eğitsel Oyunların Önemi

Yrd. Doç. Dr. Süreyya GENÇ

Bartın Üniversitesi
Eğitim Fakültesi
sgenc@bartin.edu.tr

Özet: Bu araştırmanın amacı; özellikle ilkökul ve ortaokul öğrencilerine verilen Görsel Sanatlar dersinde oyun yönteminin yerini belirlemek ve önemini vurgulamaktır. Öğrenmenin verimli olabilmesi için eğitsel oyunların etkisini tespit etmektir. Bu amaçtan hareketle; okullarda Görsel Sanatlar dersinde uygulanan eğitsel oyunların etkisi ve önemi hakkında açıklamalardan sonra oyun yöntemi ile ilgili araştırmalar incelenerek mevcut durum ortaya konulmuştur. Bu araştırma, Görsel Sanatlar dersinde uygulanan eğitsel oyunların durumunun belirlenmesi ve ileride yapılacak araştırmalara kaynak olması, fikir verebilmesi açısından önemlidir. Araştırmanın verilerini elde etmek için nitel araştırma yöntemlerinden biri olan doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. Elde edilen bu veriler araştırmanın amacına uygun yorumlanmış ve bulgulardan yola çıkarak önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Görsel Sanatlar Eğitimi, Eğitsel Oyun, Oyun ve Öğrenme

Importance of Educational Games in Arts Education

Abstract: The aim of this study is to determine the place of learning by playing games and emphasize its importance in visual arts education particularly for primary and secondary level students. To establish the effect of educational games for the learning to be productive. From this point of view first, explanations for the educational games applied in visual arts courses in schools and their importance is provided; then researches on the game method are investigated to introduce the current situation. This study is significant in terms of determining the situation of the educational games applied in visual arts classes and providing ideas and a resource for the future researches. Data collection was made through documents analyzing as a method of quantitative research. The collected data was interpreted in line with the aims of the study and suggestions were made based on the findings.

Key Words: Visual Arts Education, Educational Games, Games and Learning

1. GİRİŞ

Sanat Eğitimi kavramı yıllardır tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de tartışma ve araştırma konusu olmuştur. Görsel Sanatlar Eğitimi olarak da adlandırdığımız Sanat Eğitimi tüm bireyler için gereklidir. Kırıçoğlu'na (2014) göre; sanat bireyin düşünme alanını genişletir ve kişiyi daha değerli, yaşanılır bir dünya kurmaya yöneltir. Sanat eğitimi bu anlamda; bireysel, kültürel, toplumsal, tarihsel gibi bütün değerlerin sorgulanmasında ve öğrenilmesinde ya da öğretilmesinde önemli bir eğitim-öğretim alanıdır.

Sanat Eğitiminin sadece yetenekli öğrenciler için verilmesi gereken bir eğitim olduğu görüşü ülkemizde artık kabul görmemektedir ve sanat eğitimi alanında birçok yenilik gerçekleştirilmektedir. Özsoy'un (2003) da dediği gibi; Görsel sanatlar eğitimi, insanların çocukluklarından itibaren hayal kurmayı, problem çözmeyi, sezgilerini ve becerilerini geliştirirken, kültürel açıdan da yetiştirir. Görsel sanatlar eğitimi aynı zamanda algılama, düşünce, analiz ve problem çözmenin çok çeşitli yollarının olduğunu öğretir.

Belirlenen hedeflere ulaşabilmek için önceden hazırlanmış bir plana göre izlenen yola eğitimde "yöntem" denir. Bu kavram yıllardır farklı tanımlar ile literatürde yerini almıştır. Kemertaş'a (1999) göre yöntem seçimi; herhangi bir konunun öğretilmesinde en kolay, en kısa ve en verimli olan yolun seçimidir. Ünver'e (2002) göre yöntem, öğrenme etkinliğinin temel değişkenlerini, hedefler doğrultusunda ve eşgüdüm içinde nasıl işe yöneleceğimizi belirlemektir. Öngörülen hedefler, öğrencilerin gelişim ya da hazır bulunuşluk düzeyleri ve öğrenme biçimlerine göre tespit edilir. Ders boyunca, öğretim devam ederken duruma göre çeşitli yöntemler birbirini tamamlayacak nitelikte kullanılabilir.

Görsel Sanatlar Dersi (1–8. Sınıflar) Öğretmen Kılavuz Kitabında, Görsel Sanatlarda Öğretim Yöntem ve Teknikleri; Soru-cevap, Drama, Tartışma, Anlatım, Beyin Fırtınası, Gezi-Gözlem, Grup Çalışması, Gösteri (Demonstrasyon), Araştırma, Gösterip Yaptırma, Benzetme, Eğitici Oyunlar, Görüşme, Proje, Örnek Olay İncelemesi şeklinde gruplandırılmıştır (MEB, 2008).

Öğretmeni merkez alan, sadece bilgi aktarımı ve ezbere dayalı olan yöntem, öğrenci için sıkıcıdır. Böyle bir ortamda öğrenme de verimsizdir. Artık gelişmiş ülkeler başta olmak üzere tüm dünya öğrenci merkezli yöntemler kullanılmakta ve öğrenci araştırmaya, problemi inceleyip çözüm yolları bulmaya, keşfetmeye yönlendirilmektedir. Sanat eğitiminin kendine özgü özel öğretim yöntemleri vardır. Bundan dolayı diğer alanlara göre özellikle uygulama açısından farklıdır. Bu anlamda sanat eğitiminin de özel öğretim yöntemleri incelenmiş, sanatın neyi, nasıl, hangi biçimde öğretileceği üzerine durulmuştur.

M.E.B Etkili Öğretme ve Öğrenme Öğretmen El Kitabı'na göre; etkili öğretimde, bireysel farklılıkları olan öğrencilerin nasıl öğrendiklerini anlamak önemlidir. Etkili bir öğretim süreci sadece öğrenciye bilgi aktarımı değildir. Tam aksine öğrencinin öğrenme sürecine rehberlik etmektir (Senemoğlu ve Gömleksiz, 2001). Bu bakımdan; en verimli öğrenme ortamı, öğretmenin rehberlik ettiği ve öğrencinin aktif katılımının olduğu ortamlardır.

İyi bir eğitimcinin, ders verme yöntemlerini ve kullandığı yöntemle ne kadar öğrenciye ulaşabileceğini çok iyi bilmesi gerekir. Sınıf ortamı, kişilik özellikleri birbirinden çok farklı olan birçok çocuğu aynı anda barındıran yerlerdir. Bütün öğrencileri aynı anda kazanmak sanatların en güç olanıdır. Thomas Gordon, sağlıklı bir öğrenme ortamının oluşturulmasının önemli olduğunu vurgulamış ve böyle bir ortamın gerçekleşmesinde uygulanabilecek en iyi yolun oyun yöntemi olduğunu belirtmiştir. Çünkü oyun yöntemiyle, ders verimli hale gelir ve öğretmen öğrenci ilişkileri güzelleşir. Öğrenciler kendilerini aktif hissederler (Karaduğan, 2003).

Oyun insanlık tarihi kadar eskidir ve çağdaş uygarlık oyunun önemini anlama ve değerlendirme çabasındadır. Geçmişte oyunların dinsel amaçla doğduğu ve geliştiği düşünülmektedir. Oyunlar yüzyıllardır yeryüzünün her yerinde oynanmaktadır. Arkeolojik kazılar gösteriyor ki oyun 2000 yıl ve daha öncesine dayanıyor (Pehlivan, 2005). Seyrek ve Sun (2005) oyunu şöyle tanımlamıştır: "Çocuğun, us gücü yaratmalarına, bedensel devinimlerine ve bunların bileşiminden oluşan tüm etkinliklere denir." Lazarus oyunu "kendiliğinden ortaya çıkan, hedefi olmayan, mutluluk getiren bir aktivite" olarak tanımlamıştır. Montaigne'ye göre çocukta düzen isteği doyuma ulaştırıldığında mutluluk duygusu oluşur. Başka anlatımıyla düzen, çevreye ayak uydurmak ve en küçük ayrıntılarına kadar egemen olmaktır. İşte bu durum çocuğa huzur ve mutluluk vermektedir. Montessori'ye göre çocuk, oyun oynarken ortaya çıkmaktadır (Gazezoglu, 2007).

Oyun, çocuğun sosyal varlığının oluşmasında ve benliğinin gelişmesinde önemli işlevler üstlenir. Çocuklar için ortak bir dilin kullanıldığı ve birbirlerini tanımasalar bile birlikte oynayabildikleri en doğal anlaşma ortamını oluşturur. Çocuğun sosyal yönünün gelişmesinde yeri büyüktür (Yörükoğlu, 1986). Bu sosyal beceriler çocuklara sosyal çalışmalara tepkide bulunmada, olaylara başkalarının bakış açısından bakmada, vicdanını oluşturmada, vicdansal değerlendirmeler yapmada, sosyal beceriler edinmede ve arkadaşlık kavramı oluşturmada yardım eder. Ayrıca çocuk oynarken, arkadaşları ile yardımlaşma, karar verme, kendine güven ve hoşgörülü olma gibi gelecekte kişiliğini etkileyecek özellikler de kazanır (Pehlivan, 2005).

Bazı uzmanların “öğrenme” sanatı olarak değerlendirdiği oyun, çocuğun isteyerek katıldığı, fiziksel, bilişsel, duygusal gelişimini destekleyen, belli bir amaca yönelik olan ya da olmayan etkin bir öğrenme sürecidir (Bilir ve Dönmez, 1995). Piaget’e göre oyun bir uyumdur. Çocuğun öğrenmesi gerekenleri kendi deneyimleriyle öğrenmesini sağlayan önemli bir yöntemdir (Yavuzer, 1984).

İngiliz Filozofu John Locke eğitim ve öğretimde oyunun önemini vurgular ve derslerin daha verimli olması için çocuğun en erken yaşlardaki oyun içgüdülerinden faydalanmamız gerektiğini belirtir (Seyrek ve Sun, 2005). Her çocuk oynamayı sever. Bu yöntem ile verilen dersler özellikle ilkökul ve ortaokul çağındaki çocuklar için önemlidir. Öğrencilerin derse olan ilgilerini artırır, duydukları heyecan sayesinde farkında olmadan öğrenirler. Sıkıcı gördükleri ders daha çekici ve zevkli hale dönüşür (Karaduğan, 2003). 2000’li yıllarda önem kazanan aktif öğrenme yöntemleri ile öğretimin nasıl yapılacağı konusunun ön plana çıkması ile çocukta oyunun ve oyun yoluyla öğrenimin daha da önem kazandığı bir gerçektir. Yapılan birçok araştırma, çocuklar üzerinde oldukça etkili bir yöntem olduğunu göstermiştir.

Sanat eğitiminde oyunun önemini vurgulayan bir araştırmaya göre; çocuklar oyun oynarken rol yapmakta, şarkılar söyleyip dizeler kurmakta, çizimler yapmaktadırlar ve bu çocuksu oyunların uzantısı da sanatı doğurmuştur. Sanat da, oyun gibi, gönüllü ve çıkarısızdır. Taklit iç güdüsü, oyunda da sanatta da ortaktır. Oyunun öğrenmede de rolü çok büyüktür. Çocuk oyunu sevdiği için oyunla daha kolay öğrenmektedir, öğrendikleri de kalıcı olmaktadır. Bu yüzden oyun bir eğitim aracı olarak görülmektedir. Çocuğun eğitiminde sanat eğitimi de çok önemlidir. Sanat çocuğa farklı bir yaşantı vermektedir. Bu yüzden tüm sanatların, çocuğun yaşantısına girmesi sağlanmalıdır. Bireyin yaşantısını ve yaratıcılığını etkileyecek çok özel bir eğitim olan sanat eğitiminde farklı yöntemler geliştirilmiştir. Oyun ve oyunlaştırma, bu yöntemlerin arasında çocuğa en yakın olanıdır. Sanat eğitimi için, uygun ortam ve oyunlar düzenlendikten sonra çocuk, eğitimin yanı sıra öğretimi de yaşayabilmektedir. Oyun yöntemi, sanat öğretimi için yöntem olmaktan çok bir güdüleme etkinliğidir (Bulman, 1999). Oyun yoluyla öğrenen öğrencinin, sıkıcı olarak gördüğü derse karşı olan bakış açısı değişmekte ve keyif almaya başlamaktadır.

1.1. Eğitsel Oyun

Eğitsel oyun; öğrencinin öğrenme ortamına isteyerek ve zevk alarak katıldığı, eğitsel değeri olan, öğretimin amaçlarına uygun olarak planlanan, özel bir malzeme gerektiren, sonradan değiştirilemeyen kendine özgü kurallara sahip, bireysel veya grup, rekabete dayalı veya işbirlikli

etkinliklerin tümüdür. Eğitim öğretimin hedeflerine hizmet eden her oyun, eğitsel oyundur. Oyun, soyut yaşantıları somut yapmada önemli özelliklere sahiptir. Öğrencinin sınıfta öğrendiklerini hayata geçirmesinde de oldukça faydalıdır. Bu özelliklerinden de anlaşılacağı gibi oyunun öğretimde kullanımı öğrencilerin daha kalıcı bir şekilde öğrenmelerini sağlayacaktır (Özgenç, 2010). Demirel'e (1999) göre eğitsel oyunların en önemli özellikleri; öğrenmeye yönelik olması, öğrenilen bilginin en kolay şekilde pekiştirilmesini sağlamasıdır. Aynı zamanda eğitsel oyunlar öğrenmeye yönelik bir amaç doğrultusunda sınıf içi olabildiği gibi farklı mekanlarda da uygulanabilir olması önemli özelliklerindedir.

Hedeflerine ulaşması açısından oyun nesnel olarak yapılandırılmalıdır. Programlı öğretim ilkelerinden yola çıkarak, oyun profesyonel bir etkinlik olarak tasarlanmış olmalıdır. Bunun için oyunların plânlanmasında geniş bir zamana ve iyi bir organizasyona ihtiyaç vardır. Ayrıca öğretmenin hem sınıf yönetimi hem de oyun tasarlama ve uygulama alanında iyi yetişmiş olması gerekmektedir. Öğretmenin herhangi bir konu için oyun düzenleyebilmesi önemlidir. Oyunlar rekabete dayalı olarak plânlanabilecekleri gibi, öğrencilerin sosyal ve toplumsal becerilerini geliştirebilecek, aralarındaki etkileşimi, işbirliğini güçlendirebilecek oyunlar şeklinde de düzenlenebilir. Oyunların derslerde etkili kullanılması önceden gerekli olan ön şart davranışlarını gerektirir. Bu nedenle oyun genel olarak öğretimin daha sonraki safhalarında kullanılır ya da çoğunlukla öğrenilenin pekiştirilmesi aşamasında kullanılır. Bununla birlikte öğretimin ilk safhasında ve öğretim sürecinde de oyunlar kullanılabilir (Özgenç, 2010). Oyun çocuk için en samimi öğrenme ortamıdır. Çocuk oynadıkça duyuları gelişir, yetenekleri ortaya çıkar. Çünkü oyun yoluyla, duyduklarını, gördüklerini sınavı dener ve öğrendiklerini pekiştirir. Aynı zamanda çocuk oyun oynarken aktiftir ve kendi yaşantısından bir şeyler katar.

Gelişmiş ülkelerin eğitim sistemine bakıldığında, aileden başlayarak okul öncesi ve temel eğitim kurumlarında, yaratıcılık eğitimine önem verildiğini görmekteyiz. Bu ülkelerde, temel eğitim ve tüm derslerin işlenmesinde bir yöntem ya da bir eğitim biçimi olarak, resim, müzik, oyun, drama, dans, öykü, şiir vb. gibi öğrencinin aktif olarak katıldığı etkinlikler uygulanmaktadır. Yaşayarak, düşünerek, yaparak, tartışarak öğrenme gerçekleşince hem kalıcı olmakta hem de gerçek yaşama geçirebilmektedirler. Bu tür eğitimde sanat, tümel anlamda eğitime girmekte ve eğitim sisteminin ana yapısını oluşturmaktadır (Kaptan, 2004).

1.2. Görsel Sanatlar Eğitiminde Oyun

Oyun çocukların iç dünyasını yansıtır. Onların zeka ve kişiliklerini etkileyen önemli bir faaliyettir. Bu nedenle çocuğun eğitimi ve tedavisi için bu özel dünyaya girmek gerekir. Özellikle problemlili çocukların tedavisinde çok önemli bir yöntemdir.

Eğitimde çocuğu sıkıkmamak, özgür bırakmak gerekir. Yaratma, örgütsel ve kuramsal zorunlulukların dışında gelişir ve genellikle iradeye dayanan eylemlerden oluşur. Ancak zorunlu bir öğeyi kendi içinde taşır. Bunun adı doğal değildir. Kurulu düzen ve formlara ise gizli biçimde bağlıdır. Sanatla oyun arasındaki ilgi sıkıdır, sanat, menşesinde özel ve karışık karakterler gösteren bir nevi oyun sayılabilir (Tekin, 1995). Kaptan'a (2004) göre; 20.yüzyılın içerisinde oluşan eğitim teorileri, ciddi anlamda yaratıcılık eğitimi üzerinde durmakta, çocukların estetik ve sanatsal süreçteki yaratıcılığını geliştiren programlar yapılmaktadır. Bu programlar kapsamında kullanılan yöntemlerden biri de "Oyunla Eğitim"dir. Çünkü çocuk oyun oynarken farkında olmadan öğrenir. Söz konusu oyun olduğunda çocukların hiçbir sınır tanımadıklarını gözlemleyebiliriz.

Katter'e (1988) göre; resim derslerindeki oyunlar diğer oynanan oyunlardan farklı olarak, artistik yöntemlerin, estetik değerlerin, tarihsel gerçeklerin ve daha başka prensiplerin yer aldığı oyunlardır. Oynanan oyunlar bütün sınıfı kapsayabildiği gibi küçük gruplar halinde de uygulanabilir. Eğitsel oyunlarda kazanmak ya da kaybetmek önemli değildir. Önemli olan analiz etme, hipotez kurma, genelleme yapma, karar verebilme, kendine güvenme, seçim yapabilme gibi davranışların gelişmesine olanak sağlamaktır (Aktaran Karaduğan, 2003). Öğretmenler, öğrencilerin kendi kendilerine öğrenmelerine olanak sağlayacak araştırmaya dayalı yöntemler kullanmalıdırlar.

Görsel Sanatlar dersi kapsamında verilen müze eğitiminde de konulara uygun etkinlikler sınıf içinde veya farklı mekanlarda kullanılabilir. Buyurgan ve Mercin'e (2005) göre; müzelerde oyun yöntemi de çok zevkli bir şekilde uygulanabilir. Oyun bireylerin yaşamını daha zevkli kılan, bilişsel ve fiziksel yeteneklerini geliştiren, sanatsal ve estetik niteliklerini geliştiren etkinliklerdir denilebilir. Müzede oyunlar çeşitlilik gösterebilir. Özellikle "Koleksiyon Avı Oyunu", "Harita oyunu" ve "Kimlik Kartı Oyunu" bir öğretim tekniği olarak kullanılabilir.

Oyun yönteminde herkes aktiftir ve oyunun birer parçasıdırlar. Öğrenciler sürekli birbirleriyle etkileşim ve iletişim içindedirler. Derse karşı isteksiz olan öğrenciler bile farkında olmadan kendilerini oyunun içinde bulurlar ve böylece öğrenme gerçekleşir. Dersler ne zaman anlamlı senaryolarla ve oyunlarla verilirse, konular canlanır ve ilgi duyulacak bir ders haline gelir.

Dersler sınıfların suni duvarları olmaktan kurtulur ve gerçek hayatla birleşir. (Karaduğan, 2003). Eğitsel oyunlar en iyi öğrenme ortamlarıdır. İster sınıf içinde ister farklı bir öğrenme mekanında olsun oyun etkinlikleri çocuklara keyifli bir öğrenme gerçekleştirecek ve derse olan ilgilerini arttıracaktır.

2. YÖNTEM

Bu araştırmada, Görsel Sanatlar eğitiminde uygulanan yöntemlerden biri olan eğitsel oyunların etkisi incelenmiştir ve ilgili araştırmalar taranmıştır. Araştırmanın verileri; nitel araştırma yöntemlerinden biri olan doküman incelemesi yöntemi kullanılarak elde edilmiştir. Doküman incelemesi yöntemi; araştırılan olgular hakkında bilgi veren yazılı kaynakların analizidir (Yıldırım ve Şimşek, 2006). Bu araştırmada verilerin kaynağını; konu ile ilgili literatür, tez, makaleler ve kitaplar oluşturmaktadır.

3. DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

Doküman inceleme sonrasında yapılan araştırmalar gösteriyor ki; eğitsel oyun etkinliklerinin öğrenci başarısında ve Görsel Sanatlar dersine olan bakış açılarında olumlu yönde etkisi olmaktadır. Oyun yoluyla öğrencilerin keyif alarak öğrenmelerini sağladığı ve edinilen bilginin de kalıcı olması yönünde etkisi olduğu görülmüştür. Aynı zamanda sıkıcı olarak görülen Görsel Sanatlar dersine olan ilginin de olumlu yönde geliştiği yapılan araştırmalarda tespit edilmiştir.

Uyan'ın (2006) "Resim Eğitiminde Oyun'un Öğretime Katkısı" konulu yüksek lisans tezinde; drama etkinliklerine dayalı oyunla öğretimin önemini vurgulamıştır. Araştırma kapsamında bu yöntemin uygulandığı deney grubu ile geleneksel yöntemin kullanıldığı kontrol grubunun öntest ve sontest puanları arasında anlamlı bir fark olduğunu ortaya çıkarmıştır. Drama etkinliklerine dayalı oyunla öğretimin, 6. sınıf öğrencilerinin başarıları üzerinde olumlu etkisi olduğu sonucuna ulaşmıştır. Bir başka araştırma Karaduğan'ın (2003), "İlköğretim İkinci Kademedeki Sanatın Öğretiminde Eğitsel Oyunların Uygulanması ve Sonuçları" adlı tezinde de; resim derslerinde uygulanabilecek bir yöntem olan oyun incelenmiştir. 8. sınıf öğrencilerinden deney ve kontrol grubu oluşturulmuş öntest ve sontest uygulanmıştır. Deney grubuna 5 hafta süreyle haftada bir (40 dakika) oyun yöntemiyle ders işlenmiştir. Kontrol grubunda ise aynı sürede klasik yöntemlerle ders işlenmiştir. 5 haftanın sonunda deney ve kontrol grubuna sontest uygulanmış ve elde edilen veriler istatistiksel olarak yorumlanmıştır. Uygulanan testler sonucunda elde edilen bulgulara göre, deney grubunun lehine belirgin bir fark gözlenmiştir. Yapılan sontest sonunda cevapların

ortalaması, deney grubu için 35.47 (standart sapma 7.45) ve kontrol grubu için 21.37 (standart sapma 4.92) olarak belirlenmiştir. Bu değerlere göre; kontrol grubunun ortalama doğru cevaplar fazla değişmezken (öntest ortalaması: 15.13, sontest ortalaması: 21.37), deney grubundaki bilgi seviyesinde belirli bir farklılık görülmektedir (öntest ortalaması: 17.70, sontest ortalaması: 35.47). Bir diğer ifadeyle; oyun yönteminin uygulandığı gruptaki öğrencilerde öğrenme daha verimli olmuştur.

Öğretim yöntemlerinin çeşitlilik gösterdiği eğitimde; öğretmeni merkez alan yöntem yerine, daha zevkli ve isteyerek öğrenmeye hazır olan öğrenci merkezli öğretim yöntemleri kullanılmalıdır. Çocuğa en yakın olan yöntem oyundur. Çocuğu merkeze alan bu yöntemler, öğrenmenin daha anlamlı ve kalıcı olmasını desteklemektedir.

Görsel Sanatlar Dersinde drama yöntemini uygulayarak; konuya yaklaşım, konunun kâğıtta kullanma becerisi, araç-gereç kullanma becerisi, renk kullanımındaki özgünlük, hareket, konuyu oluşturan elemanların düzeni, çalışmadaki temizlik ve düzen duygularını resme aktarmadaki başarısını iki grup arasında test bir başka araştırmaya göre; oyun oynanan grup lehine sonuçlar manidar düzeyde anlamlı çıkmıştır. Aynı zamanda dramatizasyona dayalı resim çalışmalarında da fark gözlenmiştir (Vural, 1999). Oyun yönteminin öğrenciler üzerindeki olumlu etkisi ortaya konulmuştur.

Turanlı'nın (2012) yapmış olduğu araştırmada; oyuna dayalı müze etkinliklerinin öğrenci erişimi ve görsel sanatlar dersine karşı tutumları üzerine etkisi ortaya koyulmaya çalışılmıştır. 6. sınıf öğrencileri üzerinde gerçekleştirilen, öntest-sontest kontrol gruplu deneysel desen yöntemi kullanılan bu araştırmada; deney grubuna yanında oyuna dayalı müze etkinlikleri uygulanmış ve müzeye götürülmüştür. Kontrol grubuna ise sadece Görsel Sanatlar Dersi Öğretim Programında yer alan etkinlikler sınıf içinde uygulanmıştır. En son konu ile uygulama çalışması yapıldıktan dört hafta sonra izleme testi uygulanmıştır. Araştırma sonucuna göre; oyuna dayalı müze etkinliklerinin öğrenci erişimi ve görsel sanatlar dersine karşı tutumları üzerinde olumlu yönde etkisi olduğu görülmüştür. Yapılan sontest sonuçları; oyun yönteminin uygulandığı deney grubunda başarının daha yüksek ve öğrenilen bilginin daha kalıcı olduğunu göstermiştir.

Dramanın bilimsel ve sanatsal eğitiminde etkinliğinin incelenmesini amaçlayan ve başlıca çocuk oyunlarının özellikleriyle ilgili yapılan bir araştırmada yaratıcı dramının ve oyunların önemi özellikle vurgulanmıştır. Bu araştırmaya göre; yaratıcı drama sanat eğitiminde yaratıcılığın gelişmesine yardım eden önemli bir öğretim yöntemidir. Yaratıcılığın geliştirilmesi ve yaratıcı

insanların eğitilmesi önemlidir. Böylece eğitimsel yaratıcı dramının, metot ve disiplin olarak Türk Eğitim Sisteminde yer alması önemlidir (Balıkçı, 2001).

Sanat eğitiminde olduğu gibi diğer alanlarda da öğrenmede eğitsel oyunların yeri araştırma konusu olmuştur. Gürsoy ve Arslan (2011) araştırmasında, yabancılara Türkçe öğretim yöntemi olarak eğitsel oyunları incelemiş ve öğrenmede daha fazla duyu organlarının katılımı ile öğrenmenin daha doğru gerçekleştiğini belirtmiştir. Aynı zamanda öğrenilenlerin unutulması da engellenmiş olmaktadır. Eğitsel oyunlar kısa etkinlikler olduğu için öğrencileri bıktırmaz. Türkçe öğretiminde eğitsel oyunların etkisini inceleyen Şahin (2013); sokakta çalıştırılan 7. sınıf öğrencisi olan deney grubu öğrencilerine dil bilgisi konusunu materyal destekli oyun etkinliklerini uygulayarak işlemiştir. Araştırma sonucunda; deney grubuna yapılan oyunların hem öğrenme üzerinde hem de derse karşı tutum üzerinde geleneksel öğretim yöntemine göre daha etkili olduğu gözlenmiştir.

7. sınıf Fen ve Teknoloji dersi hücre konusunu oyun etkinlikleriyle işleyerek öğrenmedeki başarıyı ortaya koyan Uzun'un (2012) yapmış olduğu araştırmada da; eğitsel oyunların uygulandığı deney grubu öğrencilerinin akademik başarı puanlarının daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Bu durum eğitsel oyunların geleneksel öğretim yöntemlerine göre daha verimli olduğunu göstermiştir. Öğrencilerin oyun etkinlikleriyle aktif katılımı sağlanarak öğrenmenin daha etkili olacağı vurgulanmıştır. Bir başka araştırma, oyun destekli matematik öğretiminin öğrenci erişimi ve kalıcılığa etkisini ortaya koymaya çalışmıştır. 4. sınıf kesirler konusunu önceden hazırlanmış oyun etkinlikleriyle işlenen deney grubu öğrencilerinden elde edilen verilere göre; oyunla desteklenmiş matematik öğretiminin başarıyı arttırdığı, kalıcılığı sağladığı ve derse karşı olan ilginin olumlu yönde değiştiği gözlemlenmiştir (Gökbulut ve Yumuşak, 2014).

Tüm yapılan bu araştırmalarda; öğretim programlarında uygun etkinliklerle öğrencinin aktif olarak katılımını sağlamanın, öğrenmeyi daha eğlenceli hale getirmenin, farklılaştırmak ve kalıcılığı sağlamak için bilinen ezbere dayalı yöntem yerine oyun yönteminin kullanılmasının önemi vurgulanmıştır. Oyun etkinliklerinin, öğrencilerin Görsel Sanatlar dersindeki başarılarının arttırdığını, derse bakış açılarının olumlu yönde değiştiği ortaya konulmuştur. Öğrenme üzerinde olumlu etkisi, Görsel Sanatlar dersi konularının eğitsel oyunlar yoluyla işlenmesinin daha verimli olacağını göstermiştir. Bu sebeple ülkemizde çalışmakta olan Görsel Sanatlar dersi öğretmenlerinin kullanabilecekleri temel düzeyde oyun yöntemi ile ilgili bilgilendirme seminerleri ve toplantılar düzenlenebilir.

Görsel Sanatlar dersi programında yer alan konulara ve uygulanacak grubun seviyelerine göre eğitsel oyunlara daha çok yer verilebilir. Eğitsel oyunlar Görsel Sanatlar dersi dışındaki diğer derslerde de kullanılarak öğrenme daha etkili ve öğrenilen bilgiyi daha kalıcı hale getirilebilir.

Özellikle üniversitelerin Resim-İş Öğretmenliği Anabilim Dalları başta olmak üzere eğitim fakültelerinin bütün bölümlerinde eğitsel oyunların kullanımına yönelik projeler, ödevler, sunumlar ve araştırmalar yaptırılabilir. Bu sayede eğitsel oyunların öğrenme üzerinde önemi ve uygulanması hakkında bilgi sahibi olmaları sağlanabilir. Aynı zamanda; eğitsel oyunların öğrenmede ve derse olan ilgileri üzerindeki etkisi ile ilgili birçok alanda araştırma yapılabilir.

KAYNAKLAR

- Balıkçı, T. (2001). Sanat Eğitiminde Drama ve Yaratıcılığın Önemi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Niğde Üniversitesi, Niğde.
- Bilir, Ş. ve Dönmez, B. (1995). Hastanede Oyun-Yaş Gruplarına Göre Hastanede Yatan Çocuklar, Çocuk ve Hastane (2.Basım). Ankara: Sim Matbaacılık.
- Bulman, D. (1999). Sanat Öğretiminde Oyun. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Buyurgan, S. ve Mercin, L. (2005). Görsel Sanatlar Eğitiminde Müze Eğitimi ve Uygulamaları. Ankara: Görsel Sanatlar Eğitimi Derneği Yayınları.
- Demirel, Ö. (1999). Planlanmadan Değerlendirmeye Öğretme Sanatı. Ankara: Pegem.
- Gazetoğlu, Ö. (2007). Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Devam Eden 6 Yaş Çocuklarına Öz Bakım Becerilerinin Kazandırılmasında Oyun Yoluyla Öğretimin Etkisi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Gökbulut, Y. ve Yumuşak, E.Y. (2014). Oyun Destekli Matematik Öğretiminin 4.Sınıf Kesirler Konusundaki Erişi ve Kalıcılığa Etkisi. International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic. 9/2 Winter, 673-689.
- Gürsoy, A. ve Arslan, M. (2011). Eğitsel Oyunlar ve Etkinliklerle Yabancılar Türkçe Öğretim Yöntemi. 1st International Conference on Foreign Language Teaching and Applied Linguistics. May 5-7 2011. Sarajevo.
- Kaptan, A.Y. (2004). Estetik ve Resim-İş Dersi Eğitimi Kapsamında Oyun Güdüsü. II.Sanat Eğitimi Sempozyumu Bildirileri. Gazi Üniversitesi, 28-29-20 Nisan 2004, Ankara.
- Karaduğan, Ö. (2003). İlköğretim İkinci Kademedede Sanatın Öğretiminde Eğitsel Oyunlarının Uygulanması ve Sonuçları. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Kemertaş, İ. (1999). Öğretimde Planlama ve Değerlendirme. İstanbul: Birsen.
- Kırıçoğlu, O.T. (2014). Sanat Bir Serüven (1.Basım). Ankara: Pegem.
- MEB. (2009). Görsel Sanatlar Dersi (1–8.Sınıflar) Öğretmen Kılavuz Kitabı. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.

- Özgenç, N. (2010). Oyun Temelli Matematik Etkinlikleriyle Yürütülen Öğrenme Ortamlarından Yansımalar, Yayınlanmamış Yüksek Lisans tezi. Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Özsoy, V. (2003). Görsel Sanatlar Eğitimi. Ankara: Gündüz Eğitim ve Yayıncılık.
- Pehlivan, H. (2005). Oyun ve Öğrenme. Ankara: Anı.
- Senemoğlu, N. ve Gömleksiz, M. (2001). Öğrenmenin Oluşumu. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- Seyrek, H. ve Sun, M. (2005). Okul Öncesi Eğitiminde Oyun. İzmir: Müzik Eserleri Yayınları.
- Şahin, E.Y. (2013). Materyal Destekli Eğitsel Oyunların Sokakta Çalıştırılan Çocukların Türkçe Dil Bilgisi Başarısı ve Tutumlarına Etkisi. Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi. 6(28), 459-468.
- Turanlı, S. (2012). Oyuna Dayalı Müze Etkinliklerinin Öğrenci Erişi ve Görsel Sanatlar Dersine Karşı Tutumları Üzerine Etkisi. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Uyan, Z. (2006). Resim Öğretiminde Oyun'un Öğretime Katkısı. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- Uzun, N. (2012). A Sample of Active Learning Application in Science Education: The Thema "Cell" With Educational Games. Procedia-Social and Behavioral Sciences. 46 (2012), 2932-2936.
- Ünver, E. (2002). Sanat Eğitimi (1.Baskı). Ankara: Nobel Yayınları.
- Vural, D. (1999). İlköğretim I.Kademe Çocuklarında Dramatizasyona Dayalı Resim-İş Öğretiminin Resim Çalışmalarına Etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Çanakkale.
- Yavuzer, H. (1984). Çocuk Psikolojisi (1.Basım). İstanbul: Altın Kitaplar.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2006). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. Ankara: Seçkin.
- Yolcu, E. (2004). Sanat Eğitimi Kuramları ve Yöntemleri (1.Basım). Ankara: Nobel.
- Yörükoğlu, A. (1986). Çocuk Ruh Sağlığı (11.Basım). Ankara: Türkiye İş Bankası Kültür.

SUMMARY

As it is in entire world, we have been experiencing rapid changes in scientific, technological and social aspects etc. in our country, too. This change, in all societies, has led to the need to reach the information as soon as possible and in the most effective manner. For this reason, as in all areas, innovations are made in education, too. Visual Arts Education, which has an important place in the education of individuals; capable of keeping up with the time, thinking, commenting and solving problems, aims to train qualified generation who will form modern societies. Different teaching methods and efficient teaching environments are being used to get an efficient training of these individuals. Only the classical methods based on memorization that students used to listen have lost their importance. Now, student-centered methods are being monitored and students are encouraged to search, analyze the problems and find solutions and explore. Arts education has its own special teaching methods. The most familiar method for a child is educational games.

Game is very important and has a very important role for a child. Every child wants to play and enjoys. While playing, they learn to decide, cooperate, socialize and feel confident. In this study, it is aimed to lay emphasis on determining the place of game method and its importance especially in children's arts education. After the instructions about the impact and importance of educational games which were applied in visual art classes at schools, the current situation has been defined by examining the researches on game method. This study is important to give an idea on determining the situation of the educational games which are applied in visual art classes and being a source for the researches will be done in the future. The source of the data in this study consists of literature dealt with the topic, thesis, articles and books. The data gained was interpreted for the purpose of the study and suggestions were made by these findings.

After evaluating the documents, the researches show that educational game activities have positive impact on students' success and their points of view. It is seen that it is providing students learn with pleasure via games. And it also has impact on making the knowledge persistent for the students. At the same time, it is identified by the studies that the interest in the visual art class which is seen as boring has been improved positively. In other words, learning was more efficient with the students in the game method applied group. In education where teaching methods vary, instead of teacher-centered method, student-centered method which is more enjoyable and ready to learn willingly, should be used. Game is the most familiar method for a kid. The methods, centering the child, support learning to be more meaningful and permanent.

As it is in Arts Education, in the other areas educational games in learning has been a research subject. It is emphasized the importance of providing students to participate in appropriate activities in learning programs, making learning funnier and using game method instead of know memorizing method. In all conducted studies, game activities increase the success of the students in Visual Art classes and

change their perspectives on Art lesson positively. Positive impact on learning shows that the subjects of Art lesson will be more efficient via educational games. For this reason, information seminars and meetings about basic-level game method, which can be used by the Art teachers working in our country, can be organized.

Educational games can be used according to the subjects involved in Visual Art classes and the level of the group. Also educational games can be used in different classes. So learning can be more effective and learned knowledge can be more permanent.

Projects, works, presentations and researches for using educational games can be done especially at Visual Art Teaching Department of universities and all departments of education faculties. Thus, having information about the importance and usage of educational games on education can be provided. At the same time, researches in many areas can be done.